

Alt er ikke skidt, men vi har været og vi er kritiske over for begge dele. Når det gælder fusionerne, er det i høj grad måden, det hele er foregået på. Vi skal jo huske, hvad hele udgangspunktet er for de her fusioner. Det er, at der faktisk ikke kan opdrives dokumentation for, at større er bedre. Hvis man ser på listen over verdens 100 bedste universiteter, slår det en, at der er en fuldstændig mangel på sammenhæng mellem størrelse og kvalitet. Det, man kan se, er, at penge er udslagsgivende. Når Harvard University er i top internationalt, skyldes det måske, at de har 156 mia. kr. i egenkapital. Til sammenligning har Københavns Universitet 291 mio. kr.

På den baggrund kunne man jo godt sige, at der var brug for noget analyse, et beslutningsgrundlag for at finde ud af: Hvad er det egentlig, vi vil med de her fusioner, og hvad er det for nogle fusioner, der vil være de rigtige? Det har vi ikke fået, og det har vi været meget kritiske over for.

Derfor har vi så i stedet sagt: Så må det ske frivilligt; de universiteter, som kan se meningen i at blive lagt sammen, skal have lov til det. Det har været en noget broget proces, hvor man i hvert fald må sige, at der er blevet lagt et vist pres ned over universiteterne. Nu bliver de så gennemført, og der skal nok komme meget godt ud af de her fusioner.

Vi synes, ministeren skal have ros for, at han i sidste ende f.eks. lod IT-Universitetet fortsætte og også de to sektorforskningsinstitutioner Socialforskningsinstituttet og Arbejdsmiljøinstituttet fik lov til at fortsætte som hele institutioner, og det tror vi var rigtigt.

Der, hvor vi står nu, er med hele spørgsmålet: Hvem skal betale den her regning, og hvor stor bliver den? Og vi må sige, at vi føler, det er politisk uansvarligt ikke at tage det her lige forfra og sige: Nu skal vi simpelt hen finde ud af, hvad det koster, og så må vi jo tage stilling til, hvordan det så skal betales.

Vi siger ikke fra Radikales side, at nu skal vi stå med en blankocheck – det tror jeg der var nogen der sagde – og bare hoste op med pengene, men vi vil gerne have en åben diskussion om finansiering, og vi er på linje med Dansk Folkepartis ordfører interesserede i at give universiteterne nogle muligheder for selv at finansiere det. Der ser vi DTU-modellen som en løsning, og den vil vi meget gerne presse på for at vi får debatteret og får åbnet op for.

Med hensyn til universitetsloven: Vi stemte i sin tid mod universitetsloven, og vi synes, at no-

get af det, der er rigtig problematisk i det, ikke så meget er, at man fik en ny ledelsesstruktur – der kunne godt være brug for at få rusket op i tingene – men at det er blevet så ensidigt, som det er blevet. Bestyrelserne er domineret af erhvervslivet, af store, tunge klassiske virksomheder og mangler egentlig bredde. Uopfindsomme bestyrelser har en forsker kaldt dem, og det kan vi fuldt ud tilslutte os.

Nu kan vi se, at advarselslamperne lyser. Vi må i hvert fald konstatere, at der rejses kritik af universitetsloven og de konsekvenser, den muligvis har haft. Forskningsfriheden er forringet, siger tre ud af fire ansatte på Aalborg Universitet, og på DTU mener seks ud af ti lektorer, at universitetsloven har betydet ringere mulighed for at kritisere ledelsen og universitetet generelt.

Kl. 11.50

Samtidig er alt det, der skulle have betydet mere frihed for universiteterne, endt i administration og papirvælde. Vi synes, at det perspektiv, der netop var i at give ansvar og frihed ud til universiteterne, i stedet er endt med et ministerium med vokseværk, og samtidig er Folketinget jo mere eller mindre kørt ud på et sidespor.

Alt sammen for at sige, at uanset om man er tilhænger af universitetsloven eller ej, må man sige, at der er al mulig grund til at gå ind nu og seriøst undersøge: Hvad er det for nogle konsekvenser, universitetsloven har haft, og har den haft utilsigtede konsekvenser, bl.a. for forskningsfriheden? Derfor er det så vigtigt at få det undersøgt, og det er så vigtigt at få det undersøgt uafhængigt, uvildigt, uden at der kan rejses mistanke om, at det er ministeren, der undersøger sig selv i den sag.

Formanden:

Der er en kort bemærkning til ordføreren, og det er fra hr. Rasmus Prehn.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Ordføreren gør sig nogle overvejelser om forholdet mellem penge og størrelse. Jeg er selvfølgelig meget enig med den radikale ordfører i, at størrelsen ikke i sig selv er afgørende; det, det handler om, er, at man som universitet har den power, der skal til for at få sat fokus på den her forskning.

Men kan ordføreren ikke forestille sig, at fusioner rent faktisk kan bidrage til, at der bliver fokuseret flere penge på nogle områder? Et konkret tilfælde er Statens Byggeforskningsinstitut,